

§§ 71 og 74, Gjennemførelsen af, hvad der staar i dem, det er der sat en Bøim for, saalænge den høitærede Minister sidder paa den Plads, hvor han nu sidder. Han kan standse dette Lovforslag, det har han Magt til, men jeg tror ikke, at han kan faae noget Thing, det være politisk sammensat, som det være vil, hverken Folkething eller Lands-thing, til at gaa ind paa det andet Grundlag. Naar saa den ærede Justitsminister siger, at Forslaget ikke engang følger Sø- og Handelsrets-Proceduren, og at denne trænger til Forandringer hist og her, saa har den ærede Minister ikke kunnet overse, at der i Lovforslaget netop er foretaget saadanne Forandringer, som efter min Mening, der dog har procederet i Sø- og Handelsretten i mange Aar, netop trænges til i denne Procedure, og jeg vil sige til den ærede Justitsminister, at flere af mine Kollleger og jeg gjentagne Gange saavel i civile Sager som jeg i en enkelt kriminel Sag ved Sø- og Handelsretten netop har gennemført den Procedure, som er foreslaaet her og fuldstændig gennemført den, hvilket Sø- og Handelsretsloven har en tilstrækkelig vid Namme til at kunne tilstede. Hvad man saaledes har prøvet og gennemført i Sø- og Handelsrettens Procedure i civile og kriminelle Sager, det tror jeg ikke, at man er berettiget til at sige er Noget, som bør betegnes som ubrugeligt og forfeilet.

Da Sagen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden formelig Afstemning.

Leth: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag af Leth.

Den 5te Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om den offentlige Fred paa Folketirkens Helligdage samt paa Grundlovsdagen den 5te Juni og paa Valgdage.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Chr. Jensen: Da dette er et Lovforslag, som særlig vedrører Arbeidere og Arbeidsgivere og ogsaa Smaahandlende, saa vil jeg tillade mig at udtale mig derom; men jeg vil paa Forhaand sige, at jeg ikke agter at tale imod Lovforslaget, men kun til dette knytte nogle Bemærkninger, som muligvis kunne komme til Nytte paa senere Trin ogsaa med Hensyn til de Handlende, saaledes at de kunne faae en Fridag. Jeg finder, det er fuldstændig fornøftigt, at de Handlende frit kunne lukke paa Sø- og Helligdage uden at kunne være bange for Konfurrence. Med Hensyn til Haandværkere og Arbeidsgivere kan det jo være et Spørgsmaal, hvorledes Nødsfærdigheden kan ske fyldest lige overfor forskjellige Haandværksfag. Der staar jo i Lovforslaget, at der om Sø- og Helligdage ikke maa arbeides i saadanne Fag, som gjøre Spektakel. Der er stor Forskjel paa, hvad man anser for Spektakel. Der er nu f. Ex. Strædderprofessionen. Der er Intet til Hinder for, at Stræddere kunne arbejde Sø- og Helligdage; der er Tider paa Aaret, hvor der er stort Trang til at faae Arbeide udført, dette Arbeide udføres jo ikke nu paa Værksteder som i gamle Dage, men Arbeidsgiveren leberer Arbeide til Svendene, som saa tage og gjøre det færdigt hjemme. Strædderne kunne næppe forhynde sig mod denne Lov. Derimod kan der være forskjellige Meninger om, hvorvidt Malerfaget er et Fag, som gjør Spektakel. Nu skal jeg dertil sige, at jeg taler for Malerfaget, da jeg selv er Maler og kjenner Forholdene ved Faget. Der er den Mangel ved vor Profession, at den ikke kan drives hele Aaret igennem. Der er Tider paa Aaret, hvor $\frac{1}{3}$ eller $\frac{2}{3}$ af Svendene ikke have Noget at bestille — og dette er Tilfælde under almindelige Forhold, ikke at tale om især de sidste Aar, som have været overmaade slette for Malerne. Der er Malere, som ere gaaede ledige hele Aaret. Men det er almindelig Contume, at Malersvendene maa spadserere i de 4—5 Maaneder om Vinteren og kun kunne gjøre Regning paa at have Arbeide i Aarets 8 Maaneder. De have været særlig heldige, dersom gamle Svende paa et større Værksted kunne faae Arbeide hele Aaret rundt. Men de Folk, som have spadseret i 4 Maaneder, de kunne ikke dette uden at gjøre Gjæld, og det er da navnlig Husværterne, det gaar ud over. Nu er der ganske vist humane Værter, som vide, at Vedkommende i Grunden er en solid Leter, og de vide at kunne gjøre Regning paa, at naar Manden faar Noget at bestille, saa vil han ogsaa betale. Det gjælder da for denne Svend, naar